

POKROK

PUBLISHING CO.

vydává

POKROK ZAPADU

a místní vydání

Československé republiky, vzbuzení sentimentů, vzbuzení sentimentů, vzbuzení sentimentů...

Pro Spojené Státy \$1.50. Pro Kanadu \$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

Zásilkou peněží dětež se pomocí poštovních poukázek (Money Orders), ex-pressních poukázek (Express Money orders), bankovních poukázek (Bank drafts), anebo v registrovaném dopise.

CHTĚJÍ MU PŘIPRAVITI OSUD SRBSKA.

Teutonické vojsko používá proti nejnovějšímu nepříteli svému, jež vstal jim v Rumunech, zastaralého pravidla boje — soustředění síly své proti nejblížeji hrozbě. Ačkoli není to zákon, kterým nepřítel z pravidla může býti přemazen, jest venkovcem pravidlem, na které byly síly centrálních velmožů zredukovány. Není to pravidlo, kterým kaiser zahájil vltu. Konkrétně byl také málem skonal, když mřil zdrcující ránu svoji proti Paříži skrz Belgiu. Tehdy se spazil překonat vše zdrcením nejsilnější části. A nyní napadající částí nejsilnější, Teutoni, i kdyby se jim podařilo porazit Rumunsko, což jest pravdě nepodobné, budou dosud proti sobě míti nepřekonatelné síly trvalé částky čtyřdohody.

Politika, kteráž se Němeči proti Rumunsku přidrží, jest ve skutečnosti opakovaním politiky, jakou provádějí proti Srbku. Také Rumunsku chtějí podobný osud připravit. Přání to jest zlé. A to nazývá skutečností, že dobře vědí, jak pramálo získali časem a mužstvem ztraceným na Balkáně při své přezítosti. Mackensen v části německé armády, kterou jak se zdá jedině mohou postrádati, a jež našla být povolána z armády, kterou tolik na Somme potřebují a o něž v pravém slova byla otloupana, operuje nyní na dolejšímu toku Dunaje, aby chránil bulharské území. Alliance s Bulharskem a potěšení posádek v podmaněném Srbku vyžadují větší oběti, než jaký z nich k yne zisk. A přece v době, tak temné tehdy, že Němci nezhýbalo jiné alternativy, podmanění Srbska pokládáno bylo za dobrou politiku. A proto nyní tatis snaha po zkrusení Rumunska — zrádného a nevděného Rumunska, kterýž nechtělo padnouti jako zralá hruska do klína teutonské říši.

Rumunsko ve skutečnosti jest dnes nejsilnější členem společenství, ač přece, poněvadž má nejmenší vojska v poměru ku své frontě a jest nejmenší zaopatřeno prostředky k rozmnožení svého střeliva. Ale Rumunsko předčí Srbsko v počtu, v prostředcích ku importování zásob a nade vše v blízkosti k Rusku, kdežto Srbsko bylo úplně odříznuto od jakéhokoliv sesílení, až když konečně bulharský útok poskytl Francouzům omblivu za vysláni na rychlo zhubované expedice do Soluně. Rumunsko jest přístupno ruskému pomoci mu vojsku, kteri může tam vniknouti po pevné moři, anebo po Dunaji. Aniž se jim stojí nějaký úkladný vrah s dýchou, aby dokonali dílo, jak Bulharci učinili se Srbkem.

Postřadající sami naději, že by plně mohli opakovati svoji katankou práci se Srbku, Teutoni na padají ocen vylézek Rumunska, jež nalézá se nejdale na západ přes řeku Alutu a jest znám jako Malé Valaško; kraj ten může býti zvláště dobře napaden z Uher. Armáda, jež překročila by pravý nebo západní břeh Aluty, byla by od hrázivosti Rumunskeho aspoň při nejmenším na nějakou dobu pobována hrozbou také ukryta jest v

rákousko-německých operacích kolem Hermanstadtu. Zde Teutoni konstředili sílnou armádu, provedli dovedně obkličující pohyb a vypudili Rumuny z důležitých částí jeho dřívějších sedmihradských úspěchů. Teutoni nalézájí se dnes dokonale i v průsmyku Cervená Věž, skrz který vniká Aluta do Rumunska. Snad se jim podaří prorazit tudy. Hrozba a úmysl patří jsou tam. Postavení v čelo armády u Hermanstadtu Falkenhayna, nedávného náčelníka německého štábu, jest znamením, že nemáli Němei v plánu prováděti jakési malé jen operace, Avšak potíže postupu v době hájené zemi s vysokým pohorím v jeho zádech vrhá vážné pochybnosti na schopnost Falkenhaynova vykonati mnoho práce, než rasko-rumunská kooperace na frontě se uplatní. Ta okolnost, že hlámeno bylo, že Rusko pošlá na Balkánské bojiště velkoužete Mikuláše, nechtívá tušiti, že také v proti-teutonickém táboře dobře chápu situacii a že se chystají na velké věci.

V Dobruži bitvěvní linie přes úzkou převlaku mezi Dunajem a mořem stala se nečinnou již před týdnem. Němei patrně pražádají sílu pokusit se o přechod přes Dunaj. Rumuni se své strany se o něj pokusili. Jejich odražení na jižním břehu vyprostito Mackensena z nutnosti rychlého útupu z pokročné posíle své v Dobruži. O jeho způsobilosti prováděti více, než udržeti se v Dobruži, se pochybuje. Otázka Rumunska dle všeho vyhovována bude bezpochyby na severní frontě.

JAK SE ORGANISUJE ČESKÁ ARMÁDA NA RUSI.

Ohromné události velké doby současně vynesly na povrch předsvědčení, že ten národ, který aktivně se súčastí boje za svobodu, jediné ji bude hoděn a jediné ji dostane. Jediný silný, branný odpor Čechů proti Rakousko-Uhersku postává nás v práva spojenectví Evropy, která pracuje proti německému imperialismu. dá nám i práva na mírové konferenci spolurozhodovatí o budoucím míru Evropy a tím i o státoprávních požadavcích českého národa. Uskutecněním tohoto branného odporu jest organisování české armády z našich zajatců na Rusi, o němž píše Kijevský "Čechoslov" ve zprávách Svazu Českoslov. spolku na Rusi:

"Dvě stěžejní události dal historii národa československého měsíc duben letošního roku; velkonoční sjezd Svazu československých spolků na Rusi a carův souhlas s osvobodováním zajatců slovanského směšlení. Obě tyto události splývají v jeden proud, jehož výsledkem jest organisace zjevného boje československého národa proti Rakousko-Uhersku.

Organisace našeho branného odporu proti Rakousko-Uhersku, byla svěřena Svazu českoslov. spolku na Rusi. Bude to česká armáda, která dosavadní bystriny zdatně práce českých družinníků povede v mohutný proud vítězného pochodu do naší drahé vlasti. Tedy: zatím co Národní Rada v Paříži na základě plných mocí národa českého jedině sama jest oprávněna vésti politická vyjednávání o naší svobodě a samostatnosti. Svaz československých spolků na Rusi v dnešních sněhnicích svého cílení má konečný výsledek: postavití, organisovatí, zformovatí českou armádu. To jest úřon i omegou dcační činnosti Svazu, při čemž ostatní práce neso pouze ráz prostředku k tomuto cíli. Naskytne se otázka, jaký vztah k tomuto cíli má akce osvobodování českých zajatců v Rusku. Vatah jest jasný: Veliké úlohy diktované bojem za samostatnost vyžadují celýeh mužů. Samostatnosti české nemůže býti dobytá massou vojáků krutovaných, nýbrž ucelenými pluky mužů, kteří jdou do boje s úplným vědomím, že podnikli, přece smrti svojí pomohli milionům bratrů ku svobodě. Česká armáda musí býti armáda mužů ukázněných, efektivních. A takovým mužem může býti jen svobodný občan. Bude tedy Svaz na jedné straně osvobozovatí zajatců, které při závažku branné povinnosti unášeli dle poupatky, potřebu a jejich schopnosti v továrnách, pracujících na válečné potřeby, v druhé řadě pak osvobodí Svaz všechny ty, kteří přijavše závažek branné povinnosti vyhledají si až do svého pove-

líni k službě vojenské svobodně zaneřádání rovněž dle své povinnosti. Řízením osvobodování a s tím i vedením všech osvobozováních záležitostí v mobilisacii evidenci kladeny jsou pochopitelné Svazu velké úkoly organisacii. Není to výrok příliš nabubřelý, řekneme-li, že tvoří se tak "stát ve státu". V jednom ohledu toto okřídlené slovo má bezspornou oprávněnost: že totiž ruský vládce a jeho vláda vedení velkými ideami osvobození slovanských národů, dovolují na svém území formování celé armády. V tom jest ohromný pozitivní význam celé naší akce: ruský stát nás v naší politicko-vyspělosti, jež vede k samostatnosti, neobmezuje povně rudy Svazu, aby řádnou organisací věřila ta se nezklamala.

Pochopitelné, že při dosavadním organisacii ústrojí Svaz neustane. Bude nutno svolati sjezd všeoh československého živlu na Rusi, svolati jej všude za pomoci vlády a těm massám, dosud hypnotisovaným jhem habsburským, ohlásiti slavnostně, že zabahujeme boj proti Rakousko-Uhersku. Svaz musí najítí možnost a cesty, aby Češi a Slované na širé evropské a asijské Rusi jasně a jadrně slyšeli to rozhodné slovo, jež český národ k Vídní volá.

Rusko naše zajatce osvobodí, Svaz vloží jim v ruce hlasovací listek, by zvolili svého zástupce do sněmu, který definitivně rozhodne o době mobilisace. Tedy na systénu zastoupení všech zvolen bude sbor, který mobilisací prohlásí, by nikdo nemohl říci "bylo rozhodnuto o nás bez nás!"

Jakmile ruská vláda schválí občanská práva a povinnosti českých zajatců, jež osvobození dává a žádá, uvede Svaz organisacii aparát v život. Ruské dráhy oživí, veřejně nebo násilím skupiny bývalých zajatců, dnes již svobodných občanů, převážet se budou na své místo určení, do závodů, pracujících pro válečné potřeby, tedy i pro potřeby budoucí armády české. Naši exulanti z daleké Asie opět uvídnou evropskou Rus, oživí myšlenkou, že mají první etapu na cestě ku vlasti. Západní gubernie Ruska ožijí našimi občany. Ruský lid pozná již jasně rozdíl mezi "Čechy" a "austriaky". Všichni však, ať zapadnou do postavení sebe lepšího, zajistě nezapomenou, že postavení to je dočasné, že tam dále na západě linie děla, přibližující se pomalu ale jistě k naší vlasti. Každý vědom si organisacii kázně bude ve svém povolání co nej přísněji konati povinnosti občanské, pravidelně odváděti bude národní daň a ošetřovatí bude okamžik, kdy sněm zvolených zástupců povolá jej k jeho pluku. Kéz by doba ta uzrála co nejdrív a my vrátili se k drahým svým co vítězové, co osvoboditelé vlasti!"

UBOHÝ RUDOLPH JE NYNÍ BOHATÝ ČLOVĚKEM.

Vláda vybrala a rozděljuje nyní mezi členy Čikasu, Coktayti a Semtođu, kteří hlavní usídlení jsou v Oklahomě, nájemně (royalty) s olejevých pozemků. Ludsiáním patřících ve výši \$7,000,000. Jestli odbor vnútra bude chrániti tyto mírné divočky před nevděnými právníky, může nabýti těchto peněz větší k překvapujícímu výsledkům. Zvláště vládní místa pro výklady měla by se zříditi pro ochranu občanskou na těchto miliónech, aby peníze nebyly na nich vsázeny, nýbrž aby se podržely hromadně, dokud by mezi Rudolphy nebylo se někdo, kdo by tak velkou sumu ku skutečné výhodě její vlastníkům mohl spravovatí.

Nyní, když některé kmeny indiánské zbohately, povinnost chrániti je jest ještě větší než když v roztroušených vesnicích byli špatně živni a okřádaní od vládních agentů a nevdědných právníků. Jeden vynikající státník se tím vyobložá, že nahromadí několik milionů dolarů, když "mél na starost zájmů" listých indiánských kmenů.

V časopisu Brooklyn Eagle podotýká Julius Chambers, že takové věci měly by přestatí, a jestli tajemník Lane rád by zanechal rekord spravedlivého řízení indiánských věcí, udělá ta nejnárojnější opatření stran bezpečnosti těchto peněz, jež patří zastupům a jednotkům povolených majitelů půdy, z níž je blesk vytačen. Co jsem se seznamil, praví dale

pan Chambers, a Eliassen Boudinotem, pinokrevným Čirokýřem, který s přísnou věrností svým lidem dával pozor na jejich zájmy ve Washingtonu od roku 1872 do r. 1879, kojiž jsem se nadějí, že upřímný, poetivý, statečný vůdce jako Boudinot vystoupí jako zastánce amerického domorodce a obrovskými samými peněz, které jim na konec musejí náležeti, do silné postavení v národních záležitostech první velikosti. Boudinot odvozoval svůj původ od předsedy kontinentálního kongresu a také měl jeho jméno. Byl v každém ohledu gentlemanem.

Zesnulý novinář Edward King uvedl jméno tohoto Čirokýře do americké literatury. Jeho výtečnou novellu "Jemný divoch" měl by čísti každý, kdo respektuje práva Indiánů, protože byli "špatní Indiáni", nenásleduje z toho, aby se celé plemeno odsuzovalo. Gen. Sheridan nikdy nevyšlovi slovy více neoprávněných, než když řekl: "Jediným hodným Indiánem jest mrtvý Indián!"

Jest pravdou, že Apačové, Iroquoisové, Siouxové a jiné kmény unučili své nepřátele, ale v posledních dvou letech svět seznal, že mnohem nelidštější ukrutnosti páchný byly na bitevní čáře než na jaké kdy ten nejdivočejší Indián pomyslí. Co bylo "bĕh alieí", po jejíž stranách stáli muži s pruty, v porovnání s vrháním tekutého oleje do oblíčky postupujícího protivníka, nebo se zahalením zákopu smrtosným plynem, který dusil lidi v něm bez naděje na vyvážení?

Čaký pak jest rozdíl mezi masakrem ve Wyomingu a svůlým zahuběním tisíce životů nebojících vich na Lusitaniu? Barbari, kteří stále svrhují pumy na vesnici a městečka Anglie, usmrcující ženy a děti, nejsou o nic méně ukrutní než byli oni, kterých Velká Británie upotrebila ve svých válečných protí americkým osadám. A jiné nelidskosti z nynější války daly by se uvěsti, kdy často ani vzdávním se vojákům není milost dávána.

Vzhledem k těmto skutečnostem je zbytečno soudkovatí o ukrutnostech nevdělaného Indiana na bílém plemenu, jež dalo počítiti svoje nepřátelství lmed od prvního dne, co na břeh vystoupilo! Po celé generace jak se Wendell Phillips jednon vyslovil, se nikdo nestaral o Indiana.

A současně Indiáni byli vládními agenti soustavně olupováni. Dávány jim bavlněné příkrývky za ceny vlněných; potraviny jim falešně váženy; byli stĕhováni z jednoho rezervace na druhou, jak se komisařům uždálo, a když se taková zvůlni jednání Indiáni vzepřeli, vzdušní pokřik o "rebelii" a přišly hanebné tresty. Ježto jsem se indiánskou otázkou zabýval až od roku 1872, kdy jsem strávil nějakou dobu mezi Čipevy a Siouxy, mám náhled o způsobu, s jakým s mlubchem zacházelo, v tisku, by se dobře nevyjímalo.

Tedy, když dostalo se mu bohatství zvláště rád viděl bych Indiana, aby zaujal místo ve finančních a politických, na něž má právo. Jak jsem řekl, musí býti chráněn před nesvobodnými právníky, kteří mu prodávají "zlaté cihly" a vezmou peníze jeho za radu, bez níž byl by na tom lépe.

Čakým hezkým kouskem odvetné spravedlnosti by bylo, uvídnati bystřeho zástupce jeho plemene přijít na Wall ulici a "vyvěstiti" znaloky, kteří ohrožují ono pobřeží. Ne, že bych takový směr odporoval, ale člověk jest oprávněn k naději, že jednou madeje den, kdy tisícové zlomených srdcí a samozmířených životů bude pomstĕno. Indiáni mohou se státi těmi nástroji?

PŘIPRAVUJÍ MU MÍSTO.

Čistý profesor v New Yorku nedávno napsal, že možnosti čtyřdohody, vymykou-li vítězně ze současně války, uvedení německého císaře Viléma na ostrově Sv. Heleny, na téměř ostrově, kam byl poslán Napoleon r. 1814 a kde strávil zbytek svého života až do roku 1821, kdy ho smrt vysvobodila. Čtyřdohoda se jedy již ustálila na tomto plánu a v Evropě prý se o tom již hovoří jako o určité věci. Všechno se shodují, je císař Vitém jest největší vinník a zločinec v této válce a že trest za jeho zločiny musí býti příkladný, aby odstrašil ka zlého budoucího panovnicka, jež

by byl jat touhou po světovládě. A nejen císař má být vyvezen na ostrov, vzdálený přes 1,200 mil od pobřeží afrického, ale s ním celá hohenzollerská rodina.

Bylo by zbytečno zabývati se tímto plánem, neb jest ještě dlouhá doba, kdy se bude moeti uskutečnití. Ale jest pozoruhodno, že se již o tom plánu z mnoha stran mluví. Hlavní otázka jest, zda Německo bude tak důkladně poraženo, aby taková podmínka mohla býti položena. V ohledu tom může býti amērodatorným projev válečný ministr anglický, Lloyd George, jež nedávno řekl, že čtyřdohoda bude považovati za svého nepřítelů každou moenost, která by přišla nyní s návrhem na uzavření míru s Německem. Mir takový byl by dle mínění Lloyda George předčasný. Chvilě odhodlanost Ruska a Francie, Lloyd George pravil:

"Anglické voják po celé 2 roky měl zlé časy. Jeho výzbroj nebyla nejlepší, jeho vojenský výevik byl též nedostatečný. Snašel časté porážky, ale přece nesl svůj osud trpĕlivě. A co zatím činil vítězící Němec? Smál se, a mluvil o tom, jak anektuje Polsko a Belgiu, jak zniči moenosti čtyřdohody, jak předělá mapu Evropy. Proč chce nyní ustoupit od svého úmyslu? Proč nemění již mapu a proč nás již nechce zniči? Na nás teď je abychom přinutili Německo vátit až do konce! To si musí celý svět uvědomiti. Jak dlouho bude válka trvat, neví se říci. Ale čas pro nás není již překážkou. My nehledíme ani na hodiny, ani do kalendáře, nýbrž jen na konečný výsledek. Trvalo to 10 roků, než spojeneč moenosti porazily Napoleonu. Porazit Němce nebude vyžadovati 10 roků, a i kdyby tomu tak bylo, vytvářeme pevně důle. Jedna matka ve Francii měla pět synů, a když ve válce padli, poslala tam i sestru. My jsme také tak odhodláni, jako ta matka. Ruskou smýšlí zrovna tak jako my. Nás cíl jest, na velký překazit, aby se podobný zločin nemohl opakovat na světě, a cílem našim jest zároveň, aby ty, kdo zločin ten spáchali, došli zasluženého a odstraňujícího trestu."

O upřímnosti slovy tohoto velkého anglického státníka pochybovatí nelze. Z jeho slovy vysvítá, že čtyřdohoda chce Němci zasadiť takovou porážku, aby mohli ztratiti samotného císaře Viléma a jeho spoluvinníky.

Nedávno přijel do Ameriky anglický námořní attaché, kapitán Guy Goum, jež rovněž prohlásil, že slova Lloyda George byly mibierna vážně a znamenají, že císař Vitém a jiní členové německé válečné strany budou po váce obžalováni a souzeni pro všechny zločiny, spáchané Němci v této válce. Ale ostrov Sv. Heleny byl prý by příliš pěkným místem pro císaře Viléma, ať jest to prý ostrov, kde připadá na čtvorečnou míli více zločince než kdekoliv jinde na světě. Kaiser bude prý postaven před soud, složený ze zajatců čtyřdohody a odsouzen za všechny hanebnosti, jež na jeho rozkaz byly spáchany.

Maurice Leon, právní rádce Transouzkých konsulů ve Spoj. Státech prohlásil nedávno, že k soudu nad Kaiserem bude zvolena porota, ve které budou zasedati tři francouzští, tři anglickí a šest belgických soudců.

Bude-li Německo tak poraženo, jak doufá Lloyd George, má se Kaiser na co těšit. Ale bude to jen pro stěti a klidnou budoucnost Evropy; když spojení odstraňi dynastii Hohenzollern, Doufejme, že také na Habsburky nezapomenou.

BUDE WILSON VYJEDNÁVATI O MÍROVOU DOHODU?

Objevil amerického vyvalnce Gerarda z Německa do Spoj. Států, kde očekávám během zítřka, zavádá přímky ku mnohým kombinacím a z ne jedně dobře informované strany se přímo tvrdí, že je ho missie do Washingtonu jest v první řadě ve vztahu s mírovou propagandou jako nyní horlivě vyvíjí Německo.

Kdy sledují vyvíjení se války a jest seznaněn s úly Spojenců, musí pokládati za prima nesmysl, on jeho postouh domněnku, že by došlo bylo možno jednati o jakoužtĕ mírové sagesi jež by nabežala ohledu n Spojenců, leda by tato podmanovala přiznání porážky Německa a přijetí tímto podmínkami

diktovaných Spojenci. Něco podobného jest ovšem vyloučeno, nebo Teutoni budou vyclopni se ještě dlouho brániti, byť dnes byli přesvědčeni o tom, že jejich odvádné plány jsou odsouzeny tolika k bujnĕ fantasii, jejíž uskutečnění stalo se nemožným již od porážky na Marne, kdy se stalo zřejmým, že Němei válku v době několika měsíců neskončí.

Proti tvrzení s různých "zasvěcených" stran o mírovém posláni Gerarda z Washingtonu se popírá, že o něčem podobném naše administrace ani president nemají nejménáho tušení, avšak jedno jest jisto, že Gerard, v této nejchablostivější době nejede do Spoj. Států jen na "prázdniny."

Není pochybnosti, že na presidenta Wilsona, přes veskeré vykríkovévané nepřátelství Němců proti němu, jest činěn nátlak vlivoplých činitelů z jeho vlastní politické strany, aby prý udeřil ve strany mírové hnutí, však tato zdá se býti tak zpuchřelou, že zvyky její sotva by byly slyšeny v zemích společen.

Velice pozoruhodnou jest poznámka v některých washingtonských listech, že "žádnu přípravu nestala se ku diskusi o mírových propozicích pravidelnou diplomatičeskou cestou, nieméně se ale do dáva, že na presidenta může býti použito vlivu okolností, jež nejsou zdejším vládním úředníkům známy."

Sotva lze pochybovati o tom, že prezidentu není známo, pro jaké hlavní přímny Gerard jede do Washingtonu a jen ta okolnost, že v této pro Německo sverchované kríčící době, opouští Berlín, může svědčiti o tom, že jeho missie má alespoň v první řadě úclil nahadití Wilsona pro novou mírovou overturnu.

Jak jest to možno, to ovšem zůstává záhadou tím větší, uvážili se prohlášení anglického ministra války Lloyd George, jež zcela jasně odvodňuje a také tvrdí, že nelze váce ani myslieti dnes na mir, byl za sebe většího seveřní Německa z původních plánu, neboť válka musí býti skončena jen naprosto porážkou Německa, má-li váce trvalý mir býti zabezpečen pro budoucnost.

V Anglii zajisté se vědělo o úmyslech Německa a snad i o blízké eskě amerického vyvalnce Gerarda do Spoj. Států a není vyloučeno, že rozhodně prohlásení Lloyd George učineno právě z důvodu, že tyto mírové úmysly. Německa proti Spojencům známy a nenone jest známo, že přes veskerou teutoniský rev. proti Wilsonovi přece jen Centrální Moenosti v první řadě spoléhají na jeho intervenci v zájmu míru dríve než válka bude dobojována na bojišti.

Jest otázkou, bude či nebude prezident Wilson jednati ve smyslu prostředníka, jež by se alespoň pokusil o možnost výměny názoru mezi válečnými stranami.

Jest jisto, že veliký apostol míru, Henry Ford, jež se již před Vínoemí pokoušel dostati "hořchy ze zákopů" a přivoditi mir, jest nyní největším podporovatelem a agitátorem pro Wilsona.

Ford, dríve republikán a nyní silný pracovník pro Wilsona jak svým slivem jména, tak peněz rozhodně celou propagandu činí v zájmu míru, což ostatně jest velice dohybným, však mir nemůže býti sjednán jen za souhlasu obou stran.

Jest zájezd Gerarda z Berlína do Washingtonu ve spojitosti Fordových snah po míru a současně jeho vlivu na presidenta Wilsona?

Osklivý stav.

Jedním z nejmrtvějších příznaků chronického zánětu žaludku jsou plyny v žaludku a ve střevách. Plyny ty působí krávaní, a trvalo osklivý stav vylučuje trpĕloho ze společnosti jemnějších lidí. Truerozo Léčivé Houkő Vino je k samému kořenu těchto obtíží. Vynosi žaludek a odstraní rychle z vůlečnosti nahromaděné tam od psůkové látky. I ve mnoho jiných případech doporučuje se Truerozo Léčivé Houkő Vino, na př. při náepě bolavé hlavy, nervos, chu. diskrevnosti atd., protože jeho prosviřující a posilující prostředek nemá sobě rovného. Cena \$1.00. V lékárnách. Josef Truerozo, velkovýrobec léků, 1333-1339 So. Ashland Ave., Chicago, Ill. — Advertisement.